

BOLETIN ECLESIASTICO
DEL
Obispado de Astorga

SUMARIO: I. Secretaría de Cámara y Gobierno: Circulares.—II. Códicis Iuris Canonici Canones.—III. Obra pía de Jerusalén.

Secretaría de Cámara y Gobierno.

CIRCULARES.

I.

S. S.^a Il^{ta}ma. se ha servido disponer que mientras persista la sequía que nos aflige, y en los días permitidos por la rúbrica, se recite en la misa la oración *ad petendam pluviam*.

II.

Por disposición del Il^{mo}. y Rvdmo. Prelado se descontará a las parroquias, así matrices como filiales, de la mensualidad de Agosto actual, que se cobrará en el próximo mes de Septiembre, la cantidad de *cuatro pesetas* por la suscripción del *Boletín Eclesiástico* del Obispado.

III.

Asimismo se descontará la cantidad *de una peseta* a las parroquias matrices que tengan de asignación

para el Culto *trescientas o más pesetas*, y la de *cincuenta céntimos* a las que no llegan a esta cantidad, por la suscripción al *Boletín de la Federación Agr. Diocesana*.
Astorga, 13 de Agosto de 1918.

Dr. Angel Satué Lombó,
Can. Penit. Srio.

CODICIS IURIS CANONICI CANONES.

LIBER TERTIUS.—TITULUS VII.

DE MATRIMONIO

CAPUT II.

De impedimentis in genere

CAN. 1035. Omnes possunt matrimonium contrahere, qui iure non prohibentur.

CAN. 1036. § 1. Impedimentum *impediens* continet gravem prohibitionem contrahendi matrimonium; quod tamen irritum non redditur si, non obstante impedimento, contrahatur.

§ 2. Impedimentum *dirimens* et graviter prohibet matrimonium contrahendum, et impedit quominus valide contrahatur.

§ 3. Quanquam impedimentum ex una tantum parte se habet, matrimonium tamen reddit aut illicitum aut invalidum.

CAN. 1037. Publicum censetur impedimentum quod probari in foro externo potest; secus est occultum.

CAN. 1038. § 1. Supremae tantum auctoritatis ecclesiasticae est authentice declarare quandonam ius divinum matrimonium impediat vel dirimat.

§ 2. Eidem supremae auctoritati privative ius est alia impedimenta matrimonium impediencia vel dirimentia pro baptizatis constituendi per modum legis sive universalis sive particularis.

CAN. 1039. § 1. Ordinarii locorum omnibus in suo territorio actu commorantibus et suis subditis etiam extra fines sui territorii vetare possunt matrimonia in casu peculiari, sed ad tempus tantum, iusta de causa eaque perdurante.

§ 2. Vetito clausulam irritantem una Sedes Apostolica addere potest.

CAN. 1040. Praeter Romanum Pontificem, nemo potest impedimenta iuris ecclesiastici sive impediencia sive dirimentia abrogare, aut illis derogare; item nec in eisdem dispensare, nisi iuri communi vel speciali indulto a Sede Apostolica haec potestas concessa fuerit.

CAN. 1041. Consuetudo novum impedimentum inducens aut impedimentis existentibus contraria reprobatur.

CAN. 1042. § 1. Impedimenta alia sunt *gradus minoris*, alia *maioris*.

§ 2. Impedimenta gradus minoris sunt:

1.º Consanguinitas in tertio gradu lineae collateralis;

2.º Affinitas in secundo gradu lineae collateralis;

3.º Publica honestas in secundo gradu;

4.º Cognatio spiritualis;

5.º Crimen ex adulterio cum promissione vel attentatione matrimonii etiam per civilem tantum actum.

§ 3. Impedimenta maioris gradus alia sunt omnia.

CAN. 1043. Urgente mortis periculo, locorum Ordinarii, ad consulendum conscientiae et, si casus ferat, legitimationi prolis, possunt tum super forma in matrimonii celebratione servanda, tum super omnibus et singulis impedimentis iuris ecclesiastici sive publicis sive occultis, etiam multiplicibus, exceptis impedimentis provenientes ex sacro presbyteratus ordine et ex affinitate in linea recta, consummato matrimonio, dis-

pensare proprios subditos ubique commorantes et omnes in proprio territorio actu degentes, remoto scandalo, et, si dispensatio concedatur super cultus disparitate aut mixta religione, praestitis consuetis cautionibus.

CAN. 1044. In eisdem rerum adiunctis de quibus in can. 1043 et solum pro casibus in quibus ne loci quidem Ordinarius adiri possit, eadem dispensandi facultate pollent tum parochus, tum sacerdos qui matrimonio, ad normam can. 1098, n. 2, assistit, tum confessarius, sed hic pro foro interno in actu sacramentalis confessionis tantum.

CAN. 1045. § 1. Possunt Ordinarii locorum, sub clausulis in fine can. 1043 statutis, dispensationem concedere super omnibus impedimentis de quibus in cit. can. 1043, quoties impedimentum detegatur, cum iam omnia sunt parata ad nuptias, nec matrimonium, sine probabili gravis mali periculo, differri possit usque dum a Sancta Sede dispensatio obtineatur.

§ 2. Haec facultas valeat quoque pro convalidatione matrimonii iam contracti, si idem periculum sit in mora nec tempus suppetat recurrendi ad Sanctam Sedem.

§ 3. In iisdem rerum adiunctis, eadem facultate gaudeant omnes de quibus in can. 1044, sed solum pro casibus occultis in quibus ne loci quidem Ordinarius adiri possit, vel nonnisi cum periculo violationis secreti.

CAN. 1046. Parochus aut sacerdos de quo in can. 1044, de concessa dispensatione pro foro externo Ordinarium loci statim certiore faciat; eaque adnotetur in libro matrimoniorum.

CAN. 1047. Nisi aliud ferat S. Poenitentariae rescriptum, dispensatio in foro interno non sacramentali

concessa super impedimento occulto, adnotetur in libro diligenter in secreto Curiae archivo de quo in can. 379 asservando, nec alia dispensatio pro foro externo est necessaria, etsi postea occultum impedimentum publicum evaserit; sed est necessaria, si dispensatio concessa fuerat tantum in foro interno sacramentali.

CAN. 1048. Si petitio dispensationis ad Sanctam Sedem missa sit, Ordinarii locorum suis facultatibus, si quas habeant, ne utantur, nisi ad normam can. 204, § 2.

CAN. 1049. § 1. In matrimoniis sive contractis sive contrahendis, qui gaudet indulto generali dispensandi super certo quodam impedimento, potest, nisi in ipso indulto aliud expresse praescribatur, super eo dispensare etiamsi idem impedimentum multiplex sit.

§ 2. Qui habet indultum generale dispensandi super pluribus diversae speciei impedimentis, sive dirimentibus sive impedientibus, potest dispensare super iisdem impedimentis, etiam publicis, in uno eodemque casu occurrentibus.

Can. 1050. Si quando cum impedimento seu impedimentis publicis super quibus ex indulto dispensare quis potest, concurrat aliud impedimentum super quo dispensare nequeat, pro omnibus Sedes Apostolica adiri debet; si tamen impedimentum seu impedimenta super quibus dispensare potest, comperiantur post impetratam a Sancta Sede dispensationem, suis facultatibus uti poterit.

CAN. 1051. Per dispensationem super impedimento dirimente concessam sive ex potestate ordinaria, sive ex potestate delegata per indultum generale, non vero per rescriptum in casibus particularibus, conceditur quoque eo ipso legitimatio prolis, si qua ex iis

cum quibus dispensatur iam nata vel concepta fuerit, excepta tamen adulterina et sacrilega.

CAN. 1052. Dispensatio ab impedimento consanguinitatis vel affinitatis, concessa in aliquo impedimenti gradu, valet, licet in petitione vel in concessione error circa gradum irrepserit, dummodo gradus revera existens sit inferior, aut licet reticatum fuerit aliud impedimentum eiusdem speciei in aequali vel inferiore gradu.

CAN. 1053. Data a Sancta Sede dispensatio super matrimonio rato et non consummato vel facta permissio transitus ad alias nuptias ob praesumptam coniugis mortem, secumfert semper dispensationem ab impedimento proveniente ex adulterio cum promissione vel attentatione matrimonii, si qua opus sit, minime vero dispensationem ab impedimento de quo in can. 1075, nn. 2, 3.

CAN. 1045. Dispensatio a minore impedimento concessa, nullo sive obreptionis sive subreptionis vitio irritatur, etsi unica causa finalis in precibus exposita falsa fuerit.

CAN. 1055. Dispensationes super publicis impedimentis Ordinario oratorum commissas, exsequatur Ordinarius qui litteras testimoniales dedit vel preces transmisit ad Sedem Apostolicam, etiamsi sponsi, quo tempore executioni danda est dispensatio, relicto illius dioecesis domicilio aut quasi domicilio, in aliam dioecesim discesserint non amplius reversuri, monito tamen Ordinario loci in quo matrimonium contrahere cupiunt.

CAN. 1056. Excepta modica aliqua praestatione ex titulo expensarum cancellariae in dispensationibus pro non pauperibus, locorum Ordinarii eorumve officiales, reprobata quavis contraria consuetudine, nequeunt,

occasione concessae dispensationis, emolumentum ullum exigere, nisi haec facultas a Sancta Sede expresse eis data fuerit; et si exegerint, tenentur ad restitutionem.

CAN. 1057. Qui ex potestate a Sede Apostolica delegata dispensationem concedunt, in eadem expressam pontificii indulti mentionem faciant.

CAPUT III.

De impedimentis impediens

CAN. 1058. § 1. Matrimonium impedit votum simplex virginitatis, castitatis perfectae, non nubendi, suscipiendi ordines sacros et amplectendi statum religiosum.

§ 2. Nullum votum simplex irritat matrimonium, nisi irritatio speciali Sedis Apostolicae praescripto pro aliquibus statuta fuerit.

CAN. 1059. In iis regionibus ubi lege civili legalis cognatio, ex adoptione orta, nuptias reddit illicitas, iure quoque canonico matrimonium illicitum est.

CAN. 1060. Severissime Ecclesia ubique prohibet ne matrimonium ineatur inter duas personas baptizatas, quarum altera sit catholica, altera vero sectae haereticæ seu schismaticæ adscripta; quod si adsit perversionis periculum coniugis catholici et prolis, coniugium ipsa etiam lege divina vetatur.

CAN. 1061. § 1. Ecclesia super impedimento mixtae religionis non dispensat, nisi:

- 1.º Urgeant iustae ac graves causae;
- 2.º Cautionem praestiterit coniux acatholicus de amovendo a coniuge catholico perversionis periculo, et uterque coniux de universa prole catholice tantum baptizanda et educanda;

3.º Moralis habeatur certitudo de cautionum im-
plemento.

§ 2. Cautiones regulariter in scriptis exigantur.

CAN. 1062. Coniux catholicus obligatione tenetur conversionem coniugis acatholici prudenter curandi.

CAN. 1063. § 1. Etsi ab Ecclesia obtenta sit dispensatio super impedimento mixtae religionis, coniuges nequeunt, vel ante vel post matrimonium coram Ecclesia initum, adire quoque, sive per se sive per procuratorem, ministrum acatholicum uti sacris addictum, ad matrimonialem consensum praestandum vel renovandum.

§ 2. Si parochus certe noverit sponso hanc legem violaturos esse vel iam violasse, eorum matrimonio ne assistat, nisi ex gravissimis causis, remoto scandalo et consulto prius Ordinario.

§ 3. Non improbatur tamen quod, lege civili iubente, coniuges se sistant etiam coram ministro acatholico, officialis civilis tantum munere fungente, idque ad actum civilem dumtaxat explendum, effectum civilium gratia.

CAN. 1064. Ordinarii alique animarum pastores:

1.º Fideles a mixtis nuptiis, quantum possunt, absterreant;

2.º Si eas impedire non valeant, omni studio curent ne contra Dei et Ecclesiae leges contrahantur;

3.º Mixtis nuptiis celebratis sive in proprio sive in alieno territorio, sedulo invigilent ut coniuges promissiones factas fideliter impleant;

4.º Assistentes matrimonio servent praescriptum can. 1102.

CAN. 1065. § 1. Absterreantur quoque fideles a matrimonio contrahendo cum iis qui notorie aut catholicam fidem abiecerunt, etsi ad sectam acatholicam non

transierint, aut societatibus ab Ecclesia damnatis adscripti sunt.

§ 2. Parochus praedictis nuptiis ne assistat, nisi consulto Ordinario, qui, inspectis omnibus rei adiunctis, ei permittere poterit ut matrimonio intersit, dummodo urgeat gravis causa et pro suo prudenti arbitrio Ordinarius iudicet satis cautum esse catholicae educationi universae prolis et remotioni periculi perversionis alterius coniugis.

CAN. 1066. Si publicus peccator aut censura notorie innodatus prius ad sacramentalem confessionem accedere aut cum Ecclesia reconciliari recusaverit, parochus eius matrimonio ne assistat, nisi gravis urgeat causa, de qua, si fieri possit, consulat Ordinarium.

CAPUT IV.

De impedimentis dirimentibus

CAN. 1067. § 1. Vir ante decimum sextum aetatis annum completum, mulier ante decimum quartum item completum, matrimonium validum inire non possunt.

§ 2. Licet matrimonium post praedictam aetatem contractum validum sit, curent tamen animarum pastores ab eo avertere iuvenes ante aetatem, qua, secundum regionis receptos mores, matrimonium iniri solet.

CAN. 1068. § 1. Impotentia antecedens et perpetua, sive ex parte viri sive ex parte mulieris, sive alteri cognita sive non, sive absoluta sive relativa, matrimonium ipso naturae iure dirimit.

§ 2. Si impedimentum impotentiae dubium sit, sive dubio iuris sive dubio facti, matrimonium non est impediendum.

§ 3. Sterilitas matrimonium nec dirimit nec impedit.

CAN. 1069. § 1. Invalide matrimonium attentat qui vinculo tenetur prioris matrimonii, quanquam non consummati, salvo privilegio fidei.

§ 2. Quamvis prius matrimonium sit irritum aut solutum qualibet ex causa, non ideo licet aliud contrahere, antequam de prioris nullitate aut solutione legitime et certo constiterit.

CAN. 1070. § 1. Nullum est matrimonium contractum a persona non baptizata cum persona baptizata in Ecclesia catholica vel ad eandem ex haeresi aut schismate conversa.

§ 2. Si pars tempore contracti matrimonii tanquam baptizata communiter habeatur aut eius baptismus erat dubius, standum est, ad normam can. 1014, pro valore matrimonii, donec certo probetur alteram partem baptizatam esse, alteram vero non baptizatam.

CAN. 1072. Invalide matrimonium attentant clerici in sacris ordinibus constituti.

CAN. 1073. Item invalide matrimonium attentant religiosi qui vota sollemnia professi sint, aut vota simplicia, quibus ex specialis Sedis Apostolicae praescripto vis addita sit nuptias irritandi.

CAN. 1074. § 1. Inter virum raptorem et mulierem, intuitu matrimonii raptam, quandiu ipsa in potestate raptoris manserit, nullum potest consistere matrimonium.

§ 2. Quod si rapta, a raptore separata et in loco tuto ac libero constituta, illum in virum habere consenserit, impedimentum cessat.

§ 3. Quod ad matrimonii nullitatem attinet, raptui par habetur violenta retentio mulieris, cum nempe vir mulierem in loco ubi ea commoratur vel ad quem libere accessit, violenter intuitu matrimonii detinet.

CAN. 1075. Valide contrahere nequeunt matrimonium:

1.º Qui, perdurante eodem legitimo matrimonio, adulterium inter se consummarunt et fidem sibi mutuo dederunt de matrimonio ineundo vel ipsum matrimonium, etiam per civilem tantum actum, attentarunt;

2.º Qui, perdurante pariter eodem legitimo matrimonio, adulterium inter se consummarunt eorumque alter coniugicidium patravit;

3.º Qui mutua opera physica vel morali, etiam sine adulterio, mortem coniugi intulerunt.

CAN. 1076. § 1. In linea recta consanguinitatis matrimonium irritum est inter omnes ascendentes et descendentes tum legitimos tum naturales.

§ 2. In linea collateralis irritum est usque ad tertium gradum inclusive, ita tamen ut matrimonii impedimentum toties tantum multiplicatur quoties communis stipes multiplicatur.

§ 3. Nunquam matrimonium permittatur, si quod subsit dubium num partes sint consanguineae in aliquo gradu lineae rectae aut in primo gradu lineae collateralis.

CAN. 1077. § 1. Affinitas in linea recta dirimit matrimonium in quolibet gradu; in linea collateralis usque ad secundum gradum inclusive.

§ 2. Affinitatis impedimentum multiplicatur:

1.º Quoties multiplicatur impedimentum consanguinitatis a quo procedit;

2.º Iterato successive matrimonio cum consanguineo coniugis defuncti.

CAN. 1078. Impedimentum publicae honestatis oritur ex matrimonio invalido, sive consummato sive non, et ex publico vel notorio concubinato; et nuptias dirimit in primo et secundo gradu lineae rectae inter virum et consanguineas mulieris, ac vice versa.

CAN. 1079. Ea tantum spiritualis cognatio matrimonium irritat, de qua in can. 768.

CAN. 1080. Qui lege civili inhabiles ad nuptias inter se ineundas habentur ob cognationem legalem ex adoptione ortam, nequeunt vi iuris canonici matrimonium inter se valide contrahere.

CAPUT V.

De consensu matrimoniali.

CAN. 1081. § 1. Matrimonium facit partium consensus inter personas iure habiles legitime manifestatus; qui nulla humana potestate suppleri valet.

§ 2. Consensus matrimonialis est actus voluntatis quo utraque pars tradit et acceptat ius in corpus, perpetuum et exclusivum, in ordine ad actus per se aptos ad prolis generationem.

CAN. 1082. § 1. Ut matrimonialis consensus haberi possit, necesse est ut contrahentes saltem non ignorant matrimonium esse societatem permanentem inter virum et mulierem ad filios procreandos.

§ 2. Haec ignorantia post pubertatem non praesumitur.

Can. 1083. § 1. Error circa personam invalidum reddit matrimonium.

§ 2. Error circa qualitatem personae, etsi det causam contractui, matrimonium irritat tantum:

1.° Si error qualitatis redundet in errorem personae;

2.° Si persona libera matrimonium contrahat cum persona quam liberam putat, cum contra sit serva, servitute proprie dicta.

CAN. 1084. Simplex error circa matrimonii unitatem vel indissolubilitatem aut sacramentalem dignita-

tem, etsi det causam contractui, non vitiat consensum matrimonialem.

CAN. 1085. Scientia aut opinio nullitatis matrimonii consensum matrimonialem necessario non excludit.

CAN. 1086. § 1. Internus animi consensus semper praesumitur conformis verbis vel signis in celebrando matrimonio adhibitis.

§ 2. At si alterutra vel utraque pars positivo voluntatis actu excludat matrimonium ipsum, aut omne ius ad conjugalem actum, vel essentialem aliquam matrimonii proprietatem, invalide contrahit.

CAN. 1087. § 1. Invalidum quoque est matrimonium initum ob vim vel metum gravem ab extrinseco et iniuste incussum, a quo ut quis se liberet, eligere cogatur matrimonium.

§ 2. Nullus alius metus, etiamsi det causam contractui, matrimonii nullitatem secumfert.

CAN. 1088. § 1. Ad matrimonium valide contrahendum necesse est ut contrahentes sint praesentes sive per se ipsi sive per procuratorem.

§ 2. Sponsi matrimonialem consensum exprimant verbis; nec aequipollentia signa adhibere ipsis licet, si loqui possint.

CAN. 1089. § 1. Firmis dioecesanis statutis desuper additis, ut matrimonium per procuratorem valide ineatur, requiritur mandatum speciale ad contrahendum cum certa persona, subscriptum a mandante et vel a parrocho aut Ordinario loci in quo mandatum fit, vel a sacerdote ab alterutro delegato, vel a duobus saltem testibus.

§ 2. Si mandans scribere nesciat, id in ipso mandato adnotetur, et alius testis addatur qui scripturam ipse quoque subsignet; secus mandatum irritum est.

§ 3. Si, antequam procurator nomine mandantis

contraxerit, hic mandatum revocaverit aut in amen-
tiam inciderit, invalidum est matrimonium, licet sive
procurator sive alia pars contrahens haec ignorave-
rint.

§ 4. Ut matrimonium validum sit, procurator debet
munere suo per se ipse fungi.

CAN. 1090. Matrimonium per interpretem quoque
contrahi potest.

CAN. 1091. Matrimonio per procuratorem vel per
interpretem contrahendo parochus ne assistat, nisi ad-
sit iusta causa et de authenticitate mandati vel de in-
terpretis fide dubitari nullo modo liceat, habita, si tem-
pus suppetat, Ordinarii licentia.

CAN. 1092. Conditio semel apposita et non revoca-
ta:

1.° Si sit de futuro necessaria vel impossibilis vel
turpis, sed non contra matrimonii substantiam, pro
non adiecta habeatur;

2.° Si de futuro contra matrimonii substantiam,
illud reddit invalidum;

3.° Si de futuro licita, valorem matrimonii suspen-
dit;

4.° Si de praeterito vel de praesenti, matrimonium
erit validum vel non, prout id quod conditioni subest,
existit vel non.

CAN. 1093. Etsi matrimonium invalide ratione im-
pedimenti initum fuerit, consensus praestitus praesu-
mitur perseverare, donec de eius revocatione consti-
terit.

OBRA PIA DE JERUSALEN

MINISTERIO DE ESTADO

CIRCULAR

ILTMO. SEÑOR:

Conforme con lo dispuesto en el Real decreto de 27 de diciembre de 1888, se remite a Jerusalén la cantidad de veintinueve mil quinientas veintisiete pesetas con diez y siete céntimos, importe de la recaudación obtenida por el Patronato desde 1.º de enero a 31 de diciembre de 1917, y siendo la voluntad de Su Majestad el Rey (q. D. g). que se dé la mayor publicidad posible a este acto, para que los donantes tengan la seguridad de que sus limosnas son invertidas con arreglo a sus piadosos deseos, adjuntos remito a V. I. dos estados detallados en que se expresa el pormenor de aquella recaudación, rogándole se sirva disponer su inserción en el BOLETÍN ECLESIASTICO de esa diócesis.

De Real orden, comunicada por el Señor Ministro de Estado, lo digo a V. I. para su conocimiento y efectos indicados.

Dios guarde a V. I. muchos años.

Madrid, 15 de abril de 1918.—El Subsecretario, EL MARQUÉS DE AMPOSTA.

Sr. Obispo de Astorga.

NOTA. Han manifestado no haber obtenido recaudación alguna las Comisariás de Albarracín, Coria, Mondoñedo y Orense. No han rendido cuenta en el plazo debido, a causa del fallecimiento del Comisario, las de Osma y Tudela. La de Pamplona, que venía anticipándose, rindiendo la cuenta en diciembre, lo ha hecho en enero, como está mandado, y figurará en la relación de este año con una lucida recaudación. No han rendido cuenta las de Badajoz y Málaga.

RELACIÓN de las cantidades recaudadas por los Señores Comisarios de Diócesis, en concepto de limosnas, mandas testamentarias, etc., y remitidas por los mismos a este Centro durante el año 1917, que en virtud del Real decreto de 27 de Diciembre de 1888 se envían a Tierra Santa.

DIOCESIS	Pesetas	DIOCESIS	Pesetas
Almería.....	154'70	<i>Suma anterior.....</i>	13.547'15
Astorga.....	1.200'00	Menorca (Ciudadela)...	180'00
Avila.....	62'33	Orihuela (Alicante)....	585'90
Barbastro.....	165'00	Oviedo.....	315'00
Barcelona.....	227'00	Palencia.....	10'00
Burgos.....	1.026'00	Plasencia.....	16'00
Cádiz.....	2.113'50	Salamanca.....	565'00
Calahorra.....	341'90	Santander.....	983'55
Canarias.....	144'00	Santiago.....	72'75
Cartagena (Murcia)....	509'40	Segorbe.....	295'00
Ceuta.....	7'00	Segovia.....	227'75
Ciudad-Real.....	286'00	Sevilla.....	1.182'30
Ciudad-Rodrigo.....	164'45	Sigüenza.....	122'67
Córdoba.....	129'00	Tarazona.....	10'00
Cuenca.....	200'00	Tarragona.....	85'00
Gerona.....	1.216'90	Tenerife (La Laguna)..	127'00
Granada.....	444'90	Teruel.....	18'00
Guadix.....	325'00	Toledo.....	568'65
Huesca.....	135'30	Tortosa.....	5'00
Ibiza.....	59'00	Túy.....	510'90
Jaca.....	165'38	Urgel.....	905'00
Jaén.....	58'60	Valencia.....	3.398'00
León.....	1.713'36	Valladolid.....	250'00
Lérida.....	25'00	Vich.....	671'30
Lugo.....	617'40	Vitoria.....	3.961'00
Madrid.....	1.046'40	Zamora.....	5'00
Mallorca.....	1.009'63	Zaragoza.....	909'25
<i>Suma y sigue.....</i>	13.547'15	Total general.	29.527'17

Importa esta cuenta las figuradas veintinueve mil quinientas veintisiete pesetas con diez y siete céntimos.—Madrid, 1.º de Enero de 1918.—*El jefe de la Sección, Servando Crespo.*